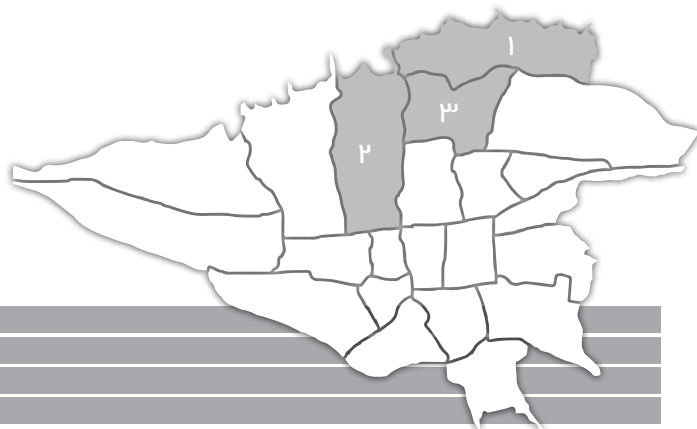

عمل به سنت وقف نام لیستر را زنده نگه داشت

عکس‌های قدیمی، راویان ساکت و خموش گذشته هستند؛ درست مثل
یک عکس قدیمی از ساختمانی که در ضلع جنوب غربی میدان تجریش
جا خوش کرده است.

شنبه
۳ مهر ۱۴۰۰
سال هفدهم / شماره ۸۲۱
صفحه ۱۶

«حجت کسری» مداح سرشناس و پیر غلام اهل بیت (ع)

در آستان امامزاده اسماعیل (ع) آرام گرفت

وداع با روضه خوان وقت شناس و آراسته شمیران

صفحه ۱۴

عکس: حامد عطایی

گفت‌وگو با پژوهشگر فرهنگ‌ها
و آیین‌های عزاداری در شهرهای مختلف

برآستان اشک

باورها و اشتراکات مذهبی در محله‌ها، مناطق و
شهرهای مختلف سبب شده تا مراسم عزاداری‌ها
در ایام محرم به شیوه‌ای یکسان برگزار شود. اما
در عین شباهت‌های بسیاری که وجود دارد گاهی
در برخی شهرها یا روستاها شاهد برگزاری مراسمی
هستیم که قدمتی چندین ساله دارد.

صفحه ۷

«سمیرا رکابدار» از مشقت‌های معلولیت
و پا گذاشتن در راه آرزوها می‌گوید

نه مستحق ترحم هستیم نه بی‌عدالتی

می‌گوید: «گفتارم با ذهنم همراه نبود». این، دقیق‌ترین توصیفی
است که «سمیرا رکابدار» از بیماری خود دارد؛ بیماری که از بدو
تولد با او همراه است.

صفحه ۵

۱۸۱۹

جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی
با نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید

شرح در صفحه ۳

با تبلیغات در هلمشهری
درست به هدف بزنید

تأثیر یک

بهسازی پیاده‌راه‌ها و معابر در تکه دوم پایتخت

۲۷ کیلومتر از معابر منطقه برای اجرای نهضت پیاده‌روسازی در منطقه ۲ بهسازی می‌شود. «محمدرضا کرمی» معاون فنی و عمران شهردار منطقه با اعلام این خبر گفت: «همسو با سیاست‌های مدیریت شهری در مناسب‌سازی معابر و با هدف دستیابی به فضاهای دسترسی‌پذیر برای همه شهروندان به‌خصوص افراد توانیاب، سالمندان و کودکان، طرح ۸۴ کیلومتر پیاده‌روسازی پیش‌بینی شد که از این مقدار ۲۷ کیلومتر آن در برنامه اجرایی قرار گرفته است.»

وی با بیان اینکه براساس مطالعات صورت گرفته ۱۰۶ محور برای اجرای طرح مناسب‌سازی شناسایی شده است افزود: «با هدف مناسب‌سازی معابر برای افراد توانیاب، اتصال سواره‌رو به پیاده‌رو، اجرای نوار بساویای و ایجاد

طرح حمایت از مدارس شمال تهران

۱۲۰ مدرسه شمال تهران در طرح حمایت از مدارس قرار گرفتند. اقدامات اجرایی این طرح شامل فعالیت‌های برنامه‌ای، تجهیز و عمرانی است.

«سید عباس سجادی» معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه یک اعلام کرد: «طرح حمایت از مدارس شمال تهران در ۳ بخش عمرانی، تجهیز و برنامه‌ای در شروع سال تحصیلی با هدف ایجاد الگوی مدیریت واحد و عادلانه در حمایت از مدارس و ارتقای سطح خدمات آموزشی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی و بهداشتی به دانش‌آموزان انجام شد.»

سجادی افزود: «نگ‌آمیزی ۱۰ مدرسه و مرمت و نوسازی آسفالت و ایزوگام ۱۰ مدرسه دیگر انجام شد و در بیش از ۳۰ مدرسه نیز فعالیت‌های تجهیزتی به انجام رسید.» و تصریح کرد: «در فعالیت‌های برنامه‌ای که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است قریب به ۸۰ مدرسه تحت پوشش قرار گرفت و اقداماتی مانند اهدای ماسک، برگزاری کارگاه آموزشی آنلاین، ضد عفونی کردن محیط مدارس، بازپیرایی محیط بیرونی مدارس و توزیع تولیدات آموزشی انحصاری در مدارس اجرا شد.»

تبدیل پناهگاه‌های دفاع‌مقدس به اماکن امن و اضطراری

طرح شناسایی و احیای پناهگاه‌های دوران دفاع‌مقدس از سوی ستاد مدیریت بحران منطقه ۲ اجرا می‌شود.

«فرزاد قهرمانی» دبیر ستاد بحران منطقه از ضرورت آمادگی در برابر حوادث غیرمترقبه گفت و افزود: «در راستای برنامه‌های ستاد مدیریت بحران مبنی بر شناسایی و احیای پناهگاه‌های دفاع مقدس، این طرح با همکاری نواحی اجرا می‌شود.»

وی تقویت زیرساخت‌ها و مراکز امن اضطراری در محله‌ها را از جمله اهداف این طرح برشمرد و افزود: «پناهگاه‌های مدارس با هماهنگی اداره آموزش و پرورش پس از شناسایی، با اجرای طرح‌های عمرانی احیا و بهسازی می‌شود.»

به گفته قهرمانی با اجرای این طرح پناهگاه‌های دفاع‌مقدس پس از بهسازی به اماکن امن و اضطراری برای استفاده در زمان وقوع بحران تبدیل می‌شود. دبیر ستاد بحران گفت: «شناسایی و طبقه‌بندی زیرساخت‌ها، مراکز و تأسیسات، تهیه بانک اطلاعات زیرساخت‌ها و تأسیسات منطقه از دیگر برنامه‌های در حال اجراست.»

سرعت در اجرای طرح تفصیلی

شهرداری منطقه یک با تغییر رویکرد سرمایه‌گذاری از بخش مسکن به گردشگری و خدمات و جلب سرمایه‌گذاران به تقویت فضاهای تفرجگاهی و فرهنگی سعی کرده ساخت‌وسازها را در ریل طرح تفصیلی قرار دهد. «سید حمید موسوی» شهردار منطقه یک با حضور در بیست و یکمین نمایشگاه بین‌المللی صنعت ساختمان با بیان این خبر گفت: «منطقه یک در سال بالغ بر یک میلیون و ۶۰۰ هزارمترمربع پروانه صادر می‌کرد که در سال ۱۳۹۹ این متراژ را به کمتر از ۶۰۰

هزارمترمربع رساند که این نشان می‌دهد در حوزه تغییر رویکرد سرمایه‌گذاری موفق عمل کرده است.» موسوی افزود: «در کنار کاهش متراژ صدور پروانه ساختمانی به توسعه فضاهای گردشگری، تفرجگاهی، ایمن‌سازی مسیرهای کوهنوردی، توسعه پایگاه‌های امداد و نجات و مراکز آتش‌نشانی، استفاده از فضای باغ‌ها برای کاربری‌های فرهنگی اقدام شد که امیدواریم در دوره‌های بعدی نیز این مسیر طی شود.»

میز خبر

کاشت ۶۰۰ درختچه در خیابان ولی‌عصر(عج)

۶۰۰ اصله درختچه یاس هلندی و برگ بو با هدف بازپیرایی فضای سبز خیابان ولی‌عصر(عج) در این مسیر کاشته شد.

«مهدی هوشیار» معاون خدمات شهری و محیط‌زیست شهردار منطقه ۳ در این‌باره گفت: «با هدف ثبت جهانی خیابان ولی‌عصر(عج) از منظر بازپیرایی فضای سبز، این مسیر در حداقل بزرگراه شهید همت تا بوستان ملت، گلکاری و سبزپوش شد.» او افزود: «پروژه‌های پیاده‌روسازی، فضای سبز و نصب شاخص‌های فرهنگی با همکاری و هماهنگی همه معاونت‌های اجرای شهرداری منطقه در سال ۱۴۰۰ با هدف ثبت جهانی خیابان ولی‌عصر(عج) در حداقل پارک وی تا بزرگراه شهید همت به انجام می‌رسد.»

هوشیار خیابان ولی‌عصر(عج) را نمونه‌ای بی‌نظیر در خاورمیانه برشمرد که باید نسبت به ساماندهی و حفظ آن کوشید. از شهریور سال ۱۳۹۶ تاکنون ۳هزار و ۵۰۰ اصله درخت چنار کهنسال با بین ۵۰ و قدمت بالای ۱۰ تا ۱۵ سال از نهالستان‌های اطراف اصفهان و مشهد به وسیله‌تریلی و به روش روت بال به تهران آورده شده‌اند. این تعداد درخت در ۴محل در خیابان ولی‌عصر(عج) کاشته شده‌است.

مزین شدن معابر و میادین منطقه به تصاویر شهدا

معابر و میادین منطقه ۲ در آستانه گرامیداشت هفته دفاع‌مقدس به تصاویر شهدا مزین شد.

«جعفر میرزایی» معاون خدمات شهری و محیط‌زیست شهردار منطقه ۲ گفت: «در آستانه گرامیداشت هفته دفاع‌مقدس و با هدف آشنایی نسل جوان با دستاوردهای ۸سال جنگ تحمیلی، آلمانی با شکل پلاک رزمندگان و مزین به تمثال شهید سردار سلیمانی در میدان تیموری نصب شد.» وی افزود: «همچنین آلمان‌ها و پرچم‌هایی با طرح دفاع‌مقدس و جمهوری اسلامی در میادین و تقاطع‌های پر تردد و عرشه پل‌های سوار رو نصب شد.» میرزایی ادامه داد: «فضاهای عمومی شهر زمینه رشد و تکامل جامعه است و استفاده از این ظرفیت می‌تواند در توسعه پایدار فضای شهر، مؤثر و انتقال‌دهنده فرهنگ نیز باشد. بنابراین می‌توان با استفاده از این ظرفیت فرهنگ ایشار را در فضای شهر نشان داد.»

آمادگی برای مقابله با بحران در بیمارستان اختر

ستاد مدیریت بحران شهرداری منطقه یک از برگزاری مانور دور مییزی با موضوع پناهگیری صحیح، تخلیه امن و اسکان اضطراری در ساختمان بیمارستان اختر خبر دارد.

«کیوان فاتحی منش» دبیر ستاد مدیریت بحران شهرداری منطقه یک گفت: «با توجه به دستورالعمل ارسالی از سوی سازمان مدیریت بحران شهر تهران درباره برگزاری مانور با موضوع بحران‌های پیش‌بینی نشده، مانور دور مییزی در بیمارستان اختر به‌صورت ویدئوکنفرانس برگزار شد. با توجه به سناریو از قبل تعیین شده، بر اثر زمین‌لرزه غرضی‌تری قسمت‌های مختلف بیمارستان، تخریب و پس از حادثه اقدامات اولیه از جمله اسکان موقت، تخلیه اضطراری و... انجام شد.»

فاتحی‌منش افزود: «در پایان این مانور دور میزی قرار شد برای برگزاری مانور مشترک در این بیمارستان، هماهنگی و برنامه‌ریزی‌های لازم، انجام و پس از دریافت مجوز مانور عملیاتی برگزار شود.»

خبر

رقابت آتش‌نشانان کوچک

سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی به مناسبت ۷ مهر روز آتش‌نشان، مسابقه فرهنگی اجتماعی در مناطق تهران برگزار می‌کند. این مسابقات در سه رده سنی کودکان، نوجوانان، و جوانان و بزرگسالان برگزار می‌شود.

رده سنی کودکان با موضوعات ساخت کاردستی، نقاشی با موضوع ایمنی، ضبط و ارسال ویدیو در قالب آموزشی و حفظ و اجرای شعرهای آتش‌نشانی در کلیپ‌های ضبط شده در این مسابقه شرکت می‌کنند.

رده سنی نوجوانان با ضبط کلیپ دایبشمش سرودهای آتش‌نشانی، و رده سنی بزرگسالان و جوانان در رشته‌های داستان‌نویسی، ضبط ویدیو دایبشمش، خاطره‌نویسی، دلنوشته و یادکست با موضوعات ایمنی و آتش‌نشانی در این مسابقات حضور پیدا می‌کنند.

آثار ارسالی از طریق شماره واتس‌آپ ۰۹۶۴۵۰۹۱۲۴۹۰ از ۲۹ شهریور تا ۱۵ مهر دریافت می‌شوند.

۱۶۰

جلد کتاب در حوزه کودک با هدف کمک به تحقق طرح محله دوستدار کودک به کتابخانه‌های عمومی شهرستان شمیرانات اهدا شد. به گفته فرخ غفارزاده، رئیس اداره آموزش‌های شهروندی منطقه یک از اقدامات اجرایی طرح محله دوستدار کودک تجهیز کتابخانه‌ها در حوزه کودک است.

۱۹۴۰۰

تن آسفالت برای بهسازی معابر و خیابان‌های منطقه یک استفاده شده‌است. بزرگراه‌های شهید آیت‌الله مدرس و شهید چمران و خیابان‌های لاله، آفریقا، معابر شهرک شهید محلاتی و خیابان ۳۵ متری افتخاری از جمله نقاط عبوری اصلی برای این منظور بوده است.

۱۲۰

مدرسه در منطقه یک در طرح حمایت از مدارس قرار گرفت. اقدامات اجرایی این طرح شامل فعالیت‌های برنامه‌ای، تجهیز و عمرانی می‌شود.

۱۰

مدرسه منطقه یک در قالب طرح حمایت از مدارس، مرمت، نوسازی آسفالت و ایزوگام شد.

۳۰

مدرسه منطقه یک خدمات تجهیزتی شامل توسعه امکانات ورزشی و بهداشتی و... دریافت کردند.

۸۰

مدرسه زیر پوشش فعالیت‌های برنامه‌ای از جمله اهدای ماسک، برگزاری کارگاه آموزشی آنلاین، ضلعقونی‌کردن محیط مدارس، بازپیرایی محیط بیرونی مدارس و توزیع تولیدات آموزشی انحصاری قرار گرفتند.

آخر ویژه

اجرای عملیات رسوب‌زدایی کانال‌ها و مسیل‌های منطقه ۳

کانال‌ها و مسیل‌های شمال تهران در آستانه فصل پاییز و بارش‌های فصلی رسوب‌برداری شد. انهار معابر اصلی، بزرگراهی و محلی کانال سروپوشیده و روباز و بسته شمال تهران و چندین کالورت عرضی بزرگراهی و چاه جذبی منطقه همزمان با اجرای طرح نگهداشت شهر و در آستانه بارش باران‌های پاییزی با هدف هدایت و جمع‌آوری آب‌های سطحی به‌صورت کامل لایروبی شد. او افزود: «فتراهای نادرست بعضی از شهروندان، زباله‌های دستی و آب‌هایی که راهی برای عبور ندارند، ایگرفتگی معابر در شب‌ها و معضلات تردد در روزهای بارانی را به همراه دارد. رف کامل این مشکلات جز با مشارکت خوب شهروندان امکان‌پذیر نیست.»

۵۳درصد از ساکنان شمیرانات واکسینه شدند

بیش از ۵۳درصد از ساکنان شمیرانات واکسینه شده‌اند و از این نظر شمیرانات جزو شهرستان‌های ممتاز در استان تهران است.

«سید مهدی ساداتی» فرماندار شمیرانات در سخنرانی پیش از خطبه‌های نماز جمعه لواسان با بیان این خبر گفت: «اولویت اصلی ما در لواسان تسریع واکسیناسیون است. از مردم می‌خواهم طبق زمانبندی اعلام شده در سامانه واکسیناسیون به این مراکز مراجعه کنند.» ساداتی ضمن قدردانی از زحمات حجت‌الاسلام لواسانی، امام‌جمعه سابق لواسان خواستار بهره‌گیری بیش از پیش از ظرفیت‌های امام‌جمعه جدید لواسانات، حجت‌الاسلام ایمانی شد و گفت: «امیدواریم که با بهره‌گیری از تجربیات حجت‌الاسلام ایمانی شاهد ارتقای فرهنگ عمومی در لواسانات باشیم.»

صلح را باید از کودکی آموخت

شهرداری منطقه یک همزمان با آغاز هفته دفاع مقدس، نمایشگاه بین‌المللی و مجازی صلح در قالب تصویرگری ویژه کودکان را برگزار می‌کند. این نمایشگاه با عنوان «صلح را باید از کودکی آموخت و رسولی رؤسای ایستگاه‌های مترو تجریش و صدر با هدف هماهنگی اجرای هرچه بهتر برنامه‌های طرح استقبال از مهر برگزار شد. نمایشگاه از ۳۰ شهریور تا ۱۶ مهرماه دایر است. برای تماشای این نمایشگاه که به‌صورت مجازی برگزار می‌شود می‌توانید به نشانی اینترنتی WWW.CASI.ir مراجعه کنید

استقبال از مهر

نشست شهردار ناحیه هفت با رؤسای ایستگاه‌های مترو تجریش و صدر جهت هماهنگی برنامه‌های استقبال از مهر برگزار شد. «علی باقری» شهردار ناحیه ۷ منطقه یک گفت: «نشستی با زمانی و رسولی رؤسای ایستگاه‌های مترو تجریش و صدر با هدف هماهنگی اجرای هرچه بهتر برنامه‌های طرح استقبال از مهر برگزار شد. نمایشگاه از ۳۰ شهریور تا ۱۶ مهرماه دایر است. برای تماشای این نمایشگاه که به‌صورت مجازی برگزار می‌شود می‌توانید به نشانی اینترنتی WWW.CASI.ir مراجعه کنید

دبیر کانون جهان‌دیدگان قلهک از جریان زندگی در سالمندی می‌گوید

روزگار شهروندان سالخورده

مرضیه موسوی

۱۲ سال می‌گذرد از

نخستین روزهایی که «زری

میوه‌چی» فعالیت‌هایش را در

سرای محله آغاز کرد. زمان

زیادی نگذشت تا نام و آوازه

فعالیت‌های او در حوزه‌های

سالمندان، سلامت و

محیط‌زیست به گوشه و کنار

شهر تهران رسید و حلقه

همراهانش هر روز گسترده‌تر

از قبل شد. نخستین گروه کر

زنان را تشکیل داد و اجراهای

مختلفی در تالار وحدت و

فرهنگسرای ارسباران برگزار

کرد و بانوان بسیاری را از

گوشه و کنار شهر به قلهک

کشاند تا در این گروه فعالیت

کنند. دبیر کانون دیابت

سرای محله قلهک هم است

و فعالیت‌های محیط‌زیستی

از جمله آموزش و برگزاری

همایش‌های مختلف را در

کارنامه فعالیت‌های خود

دارد.

کرونا و سالمندان

کرونا زندگی سالمندان را بیش از هر زمان دیگری تحت تأثیر قرار داده است. با شیوع کرونا دوره‌ها و کلاس‌های آموزشی و برنامه‌های مختلف کانون جهان‌دیدگان لغو شد و برنامه‌های مختلف فضای مجازی جای آن را گرفت. با این حال باز هم میوه‌چی بیکار ننشست. او می‌گوید: «به دلیل ریسک بالایی که حضور در جمع‌های عمومی برای

سالمندان در دوره کرونا دارد، دوره‌می‌ها و برنامه‌های مختلف ما لغو شد. طی این مدت و نبود جلسات حضوری روزی نیست که پیام و تماس تلفنی راجع به افسردگی و حال روحی آشفته نداشته باشیم. موضوعی که همه این زن‌ها به آن اشاره می‌کنند این است که شرکت در کلاس‌ها و برنامه‌های مشارکتی آنان را از افسردگی دور می‌کند.»

بهترین خاطرات فعالیتش در سرای محله به روزهایی برمی‌گردد که حال افسردگی بانوان سالمند شهر جای خود را به خوشحالی می‌داد: «در میان افراد سالمندی که در گروه کر یا برنامه‌های دیگر سرای محله شرکت می‌کنند، افرادی با بیماری‌های مختلف مانند ام‌اس و سرطان هم حضور دارند. خانواده این افراد همواره از بهتر شدن سالمندانشان طی زمان حضور در کلاس‌ها می‌گویند. ما عضوی داشتیم که روز اول با ویلچر حرکت می‌کرد اما بعد از مدتی آندکر روحیه خوبی به دست آورده بود که عصا و واکر را جایگزین ویلچر کرد و بعد هم بدون هیچ کمک‌ی روی پای خود به کلاس‌ها آمد.»

انگیزه‌ای برای زندگی شاد

جلسات حضوری گروه کر اوای شهر امید و دیگر فعالیت‌های سالمندان در سرای محله از زمان‌شیوع کرونا تعطیل شد. با این حال با پیگیری اعضای گروه‌ها، جلسات مجازی در حال برگزاری است. اعضای گروه‌مشغول تمرین برای ضبط کلیپی تلویزیونی هستند. میوه‌چی می‌گوید: «فعالیت‌های ما بعد از کرونا به سمت فضای مجازی کشیده شد. همین گردهمایی کوچک هم برای اعضا بسیار مهم است و در

آن شرکت می‌کنند.» او از دسترسی راحت سرای محله قلهک می‌گوید که سالمندان از هر نقطه شهر می‌توانند با وسایل نقلیه عمومی یا خودرو شخصی به این محله برسند: «من فکر می‌کنم اگر فردی اراده و انگیزه کافی برای انجام‌کاری داشته باشد حتی با وجود شیب زیاد معابر پهنه شمال می‌تواند خود را به مکان و برنامه مورد نظر برساند.»

جلسات کانون دیابت را با حضور سالمندان اداره می‌کند و برنامه‌های تغذیه و ورزش را به کمک کارشناسان برای آنها تنظیم می‌کند. دستی در فعالیت‌های محیط‌زیستی دارد و از برگزاری همایش‌های روز هوای پاک تا آموزش تفکیک زباله از مبدأ را پیگیری می‌کند.

ساکنان منطقه ۳ که هفتادمین سال زندگی‌اش را سپری می‌کند می‌گوید: «همه افراد به‌خصوص سالمندان به ما هم بدون نیاز دارند. دوری از احساس تنهایی آنها را توانمند می‌کند و انگیزه بهتر و بیشتری برای زندگی پیدا می‌کنند. این دور هم بودن در کانون‌های سالمندان با برنامه‌های مختلف سرای محله پلانه‌های مختلفی دارد. هرکدام از افراد هر هنر و مهارتی دارند به دیگران هم آموزش می‌دهند. زندگی پویایی برای خود می‌سازند و با این تفکر که سالمندی دوره خانه‌نشینی است مبارزه می‌کنند.»

«سمیرا رکابدار» از مشقت‌های معلولیت و با گذاشتن در راه آرزوها می‌گوید

نه مستحق ترحم هستیم نه بی‌عدالتی

مرضیه موسوی

می‌گوید: «گفتارم با ذهنم همراه نبود.» این، دقیق‌ترین توصیفی است که «سمیرا رکابدار» از بیماری خود دارد؛ بیماری که از بدو تولد با او همراه است. با دستیانی که کنترل‌شان چندان ساده نیست دکمه ویلچر برقی را فشار می‌دهد و به طرف اتاقش در مرکز شبانه‌روزی نگهداری از معلولان «باغ فرشته» راهی می‌شود؛ اتاقی با کتابخانه‌ای کوچک که روزهای سمیرا در این مرکز را روشن می‌کند. به سختی حرف می‌زند و همه ۴ دهه زندگی‌اش را روی ویلچر گذرانده. این روزها که چهارمین کتاب شعرش به چاپ سوم رسیده بیش از هر زمان دیگری به روزهایی که از سر گذرانده است فکر می‌کند. سمیرا که نام مستعار «آران» را پای اشعارش می‌توان دید به فکر چاپ چهارمین کتاب اشعارش است. او می‌داند به‌عنوان یک فرد مبتلا به سی‌پی یا فلج مغزی، روزهای پرفراز و نشیبی برای رسیدن به قله‌های آرزو در پیش دارد.

متخصص معرفی کرد و ماجرایی جراحی به میان آمد؛ عملی که گرچه بسیار سخت و سنگین بود اما بعد از گذراندن دوره نقاهت نه تنها درد او را کمتر کرد بلکه حرکات دست و عضلات او را بهتر کرد و حرف زدن برایش راحت‌تر شد. همان سال بود که مشکل می‌شدم. شعر می‌گفتم اما نمی‌توانستم آن را جایی بنویسم و به فراموشی سپرده می‌شد. تا اینکه آشنایی با یکی از خانواده‌های خیرانی که به این مرکز رفت‌وآمد داشتند باعث شد مسیر تازه‌ای در زندگی من پیدا شود.»

دست در اوج افسردگی و سر و کله زدن با اسپاسمی که درد کشنده گردن را به او تحمیل می‌کرد، دوست پزشک و حمایتگر او را به پزشک من کمک کردند. نخستین کتاب شعرم با نام مجال حضور به چاپ رسید.

«پنج‌ره امید»، «عصر کوچ‌های بی‌پایان» و «دیوارهای عادت» نام ۳ کتاب شعر بعدی اوست که در این سال‌ها به چاپ رسیده، چاپ سوم کتاب دیوارهای عادت به تازگی منتشر شده و سمیرا در فکر انتشار چهارمین کتاب شعرش است.

۹ ساله بود که خانه را به مقصد زندگی در مرکز بهزیستی که مخصوص نگهداری از افراد دارای معلولیت بود ترک کرد؛ البته نه به خواسته خودش. درگیری با فلج منزری مانعی بود که برای انجام هر کاری پیش رویش سبز می‌شد. اما مهم‌ترین مانعی که پیش رو خود می‌دید، درک نشدن بود. البته با کلمه‌هایی که با سختی ادا می‌شود به راحتی قابل تشخیص است می‌گوید: «من مدرک سیکل دارم. به دلیل مشکلی که داشتم در امتحان‌ها یک منشی باید پاسخ سؤالات را برای من می‌نوشت. من به‌صورت غیرحضوری و به سختی درس می‌خواندم. یک روز موقع امتحان متوجه شدم منشی بدون توجه به چیزی که من می‌گویم، از سرت‌چرم، خودش جواب سؤالات را می‌نویسد تا من نمره قبولی را بگیرم. از این موضوع خیلی ناراحت شدم. من زحمت می‌کشیدم و درس می‌خواندم. اما این محبت بیجا زحمات مرا نادیده می‌گرفت. من نمره‌ای را می‌گرفتم که متعلق به من نبود. گرچه که در حد توانم به این سؤالات پاسخ می‌دادم. این موضوع باعث شد تحصیل را کنار بگذارم.»

یک فرد معلول نه مستحق‌ترحم است و نه مستحق بی‌عدالتی. فقط کافی است با او هم مثل دیگر افراد این شهر رفتار کنیم. مهم این است که تفاوت‌ها را ببینیم و آنها را بپذیریم

آشنایی که مسیر زندگی‌ام را تغییر داد

آشنایی با دوستی که به مرکز شبانه‌روزی باغ فرشته، یعنی خانه سمیرا رفت‌وآمد داشت نقطه

مثل همه با ما رفتار کنید

«درد تنهایی برای یک معلول از درد معلولیت سخت‌تر است.» این را می‌گوید و به همه بی‌مهری‌هایی اشاره می‌کند که در این سال‌های عمر با زندگی‌اش گره خورده. با اینکه اغلب خیابان‌ها و پیاده‌روهای شهر برای تردد با ویلچر مناسب نیستند، خود را به زحمت به کتابفروشی‌های شهر می‌رساند تا به دنیای کتاب‌های تازه منتشر شده سرک بکشد. یا حتی وقتی برای فروش کتاب‌هایش سراغ کتابفروشی‌ها می‌رفت و آنها حاضر به پذیرفتن کتابش در قفسه‌های کتابفروشی خود نمی‌شدند: «کی کتاب یک شاعر معلول را می‌خواهد؟»

شعرهای هنوز چاپ نشده‌اش را با سخاوت نشان می‌دهد که به کمک دوستانش روی کاغذ نوشته شده است. از درک نشدن دنیایی که در آن زندگی می‌کند غمگین است. این را می‌توان در شعرهایش به روشنی دید. سمیرا می‌گوید: «یک فرد معلول نه مستحق‌ترحم است و نه مستحق بی‌عدالتی. فقط کافی است با او هم مثل دیگر افراد این شهر رفتار کنیم. مهم این است که تفاوت‌ها را ببینیم و آنها را بپذیریم. این‌طوری بقیه مشکلات حل می‌شود. اما سال‌هاست که در شهر تردد می‌کنم و چنین چیزی را در فرهنگ شهر نمی‌بینم. نمی‌توانید تصور کنید نگاه زوجی که با ترحم از کنار رد می‌شوند، فردی که با دیدن ویلچر نج می‌کند و سر تکان می‌دهد یا کسی که با دیدن یک معلول فلج مغزی می‌ترسد و خود را کنار می‌کشد چقدر آزاردهنده است.»

خوب می‌شنیدم

سمیرا رکابدار می‌گوید شفیفته اشعار نیماست و حسین منزوی و حافظ و مولانا. دستی در نقاشی هم دارد و ۱۰ سال پیش در جشنواره ملی نوجوانان از دست رئیس‌جمهور وقت لوح تقدیر و جایزه جوان نخبه را گرفته. سمیرا شاعر شعرهای روان و ساده با کلمه‌هایی جادویی است. با ورق زدن کتاب اشعارش می‌توان با دایره وسیع واژگانش آشنا شد. او تأکید می‌کند که «من تا قبل از عمل جراحی نمی‌توانستم به خوبی حرف بزنم و حرف‌هایم چندان مفهوم نبود. چیزی کعباعت آسیب دیدن افرادی با نخستین کتاب شعرش به چاپ رسید: «مدتی بود که به درخواست دوستان حامی‌ام، اشعارم را می‌نوشتم. تا اینکه به من گفتند می‌خواهند کتاب شعر مرا چاپ کنند. باورم نمی‌شد. اما در این راه خیلی به من کمک کردند. نخستین کتاب شعرم با نام مجال حضور به چاپ رسید.»

«پنج‌ره امید»، «عصر کوچ‌های بی‌پایان» و «دیوارهای عادت» نام ۳ کتاب شعر بعدی اوست که در این سال‌ها به چاپ رسیده، چاپ سوم کتاب دیوارهای عادت به تازگی منتشر شده و سمیرا در فکر انتشار چهارمین کتاب شعرش است.

مروری بر رسوم ویژه عزاداری شمیرانی‌ها
در ایام سوگواری محرم و صفر

این رسم‌های ماندگار

محلۀ اوین، امانزاده عزیز، سالهای قبل از ساخت دانشگاه شهید بهشتی فعلی

ماه صفر و مراسم ویژه در تکیه آقا

روزهای پایانی ماه صفر چراغ تکیه قدیمی محله حصاربوعلی روشن است. ۱۰ روز پایانی ماه صفر مجلسی منحصربه‌فرد در محله حصاربوعلی برگزار می‌شود که در دیگر محله‌های شهر مانند ندارد. اهالی حصاربوعلی که ایام سوگواری محرم و صفر در تکیه پایین و هیات‌های محله برای سرور وسالار شهیدان عزاداری کرده‌اند، ۱۰ روز پایانی صفر را در تکیه بالا دور هم جمع می‌شوند تا رسم هر ساله روزهای پایانی صفر را اجرا کنند. تکیه بالا یا به قول اهالی حصار بوعلی «تکیه آقا» با مراسم عزاداری امام دوم شیعیان در دهه پایانی صفر پیوند خورده است. مراسم روزهای پایانی صفر در تکیه بالا بیش از چند دهه در حصاربوعلی قدمت دارد. «علیرضا زمانی» تهرانشناس می‌گوید: «گرچه چراغ تکیه آقا در دیگر روزهای سال هم برای برگزاری مجالس مذهبی و هیات‌های عزاداری روشن می‌شود ولی ۱۰ روز پایانی صفر و به‌ویژه مراسم سالروز وفات امام حسن مجتبی‌(ع) در این تکیه حال و هوای دیگری دارد. در روزهای پایانی صفر، مراسم اربعین حسینی و سوگواری برای سیدالشهدا(ع) در همه حسینه‌ها و تکایای تهران مرسوم است. در حالی که تکیه آقا در محله حصاربوعلی نخستین تکیه شمیران و تهران به شمار می‌رود که براساس وقفنامه‌اش در ۱۰ روز پایانی صفر میزبان برگزاری مراسم عزاداری امام حسن(ع) است.» ارادت اهالی حصاربوعلی به امام دوم شیعیان و برگزاری این مراسم خاص در تاریخ و هویت این محله ریشه دارد. زمانی ادامه می‌دهد: «ریشه برگزاری این مراسم را باید در وقفنامه خاص این تکیه جست‌وجو کرد. وقتی کامران‌میرزا فرزند ناصرالدین‌شاه باغی وسیع در محدوده روستای کهن حصاربوعلی خرید، در شمال

رسم ریشه‌دار رستم آبادی‌ها

در میان رسوم خاص شمیرانی‌ها در ایام سوگواری محرم و صفر، رسم حرکت دسته‌های عزاداری از تکایای قدیمی به سوی آرامگاه‌ها و مزار بزرگان رسمی ریشه‌دار است. این مراسم محرم هر سال درآبادی‌های کهن دارآباد و دربند برگزار شده و اهالی رستم‌آباد و اختیاریه هم به رسم دیرین پیشینیان خود حرکت دسته‌های عزاداری تا مزار بزرگان محله را از یاد نبرده‌اند. بیش از چند دهه است که در محله رستم‌آباد دسته‌های عزاداری مراسم ظهر عاشورا را در

ظهر عاشورا در همه خانه‌ها باز است

نشانی یکی از رسم‌های خاص عزاداری شمیرانی‌ها را باید در روستای ناصرآباد جست‌وجو کرد؛ رسمی منحصربه‌فرد در برپایی عزای سیدالشهدا(ع) که همه اهالی روستا در اجرای آن مشارکت دارند. رسمی که از نیاکانشان به ارث رسیده و هر سال پرشورتر از گذشته برگزار می‌شود. ظهر عاشورا از هر خانه ناصرآباد عطر نذری بلند می‌شود و در پس‌کوجهای آبادی می‌پیچد در همه خانه‌ها باز است و انگار سفرهای پریرکت به انداره تمام روستا برای پذیرایی از عزاداران پهن شده است. ظهر عاشورا در آشپزخانه مسجد روستا خبری از پخت ویز غذای نذری نیست. اهالی در خانه‌های خود غذا می‌پزند، در خانه را به روی عزاداران باز می‌کنند تا همه اهالی در اطعام عزاداران پس از مراسم ظهر عاشورا نقش داشته باشند. ناصرآبادی‌ها یک غذای نذری خاص هم دارند. اگر روز عاشورا گذرگان به ناصرآباد افتاده باشد، حتماً عطر خاص غذای «هفت لقمه» هم به مشامتان رسیده است.

ناصرآبادی‌ها برای پذیرایی عزاداران با هفت لقمه، ۷ نوع غذای متخلف را با هم ترکیب می‌کنند. در گوشه‌ای از شش‌پاق قرمه‌سبزی، در گوشه‌ای دیگر قیبه و... ترکیبی خاص می‌سازد که برای ناصرآبادی‌ها عطر و طعمی آشنا دارد و یادآور شور عزاداری‌های روز عاشورا است.

آرامگاه حاج آخوند رستم‌آبادی به پایان رسانده‌اند و این رسم هنوز هم با همان سبک و سیاق در رستم‌آباد اجرا می‌شود. «محمدرضا شریفی» یکی از اهالی قدیمی رستم‌آباد درباره این مراسم می‌گوید: «بادی رستم‌آباد به ۳ بخش رستم‌آباد بالا، میان ده و رستم‌آباد پایین تقسیم می‌شد و هر بخش ازآبادی هم مسجد یا تکیه‌ای مخصوص به خود داشت. مسجد اعظم رستم‌آباد در پایین ده که امروز با نام مسجد شهید شاه‌آبادی شناخته می‌شود، درآبادی محوریت داشت و دسته‌های عزاداری پس از شروع مراسم در مسجد خود به سمت این مسجد حرکت می‌کردند. ظهر عاشورا دسته عزاداری رستم‌آبادی‌ها راهی قبرستان قدیمی رستم‌آباد و آرامگاه حاج آخوند رستم‌آبادی می‌شد.» اگرچه دیگر از قبرستان قدیمی رستم‌آباد نشانی باقی نمانده است اما این مراسم قدیمی هنوز هم در رستم‌آباد اجرا می‌شود. شریفی ادامه می‌دهد: «امام‌محمدعلی بن ملاعزیز معروف به حاج آخوند رستم‌آبادی از علمای فاضل تهران، امام جماعت مسجد اعظم و یکی از وافتان و نیکوکاران بزرگ‌آبادی بود. هنوز هم ظهر عاشورا به رسم چند ده ساله رستم‌آباد، دسته عزاداری محله راهی آرامگاه این عالم نیکوکار در حاشیه خیابان تسلیمی می‌شود.»

دارآبادی‌ها و عزاداری بر مزار سیدی پرهیزگار

عزاداری در مزار سیدی فاضل و پرهیزگار از رسم‌های کهن عزاداری ایام سوگواری محرم و صفر در دارآباد است. این رسم هم مثل مراسم رستم‌آبادی‌ها با حرکت دسته عزاداری به آرامگاه یکی از بزرگان محله برگزار می‌شود و البته قدمتی نزدیک بیش از یک قرن دارد. موقوفه‌ای پردار و درخت در

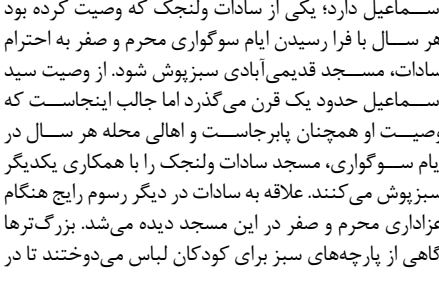
دل خیابان بسیاری، بیش از چند دهه میزبان برگزاری این مراسم در ظهر عاشورا بوده است. در میان چنارهای کهنسال به جا مانده از روزگار گذشته محله، سنگ قبری ساده و محقر وجود دارد که آرامگاه شخصیتی فاضل و مورد احترام اهالی دارآباد است. «سید جوز درختی» برای همه دارآبادی‌ها نامی آشناست و آرامگاهش در زمین‌های معروف به «جوز درختک» یادآور خاطره برگزاری مراسم عزاداری ظهر عاشورا. زمانی می‌گوید: «حرکت دسته‌های عزاداری از دل‌آبادی تا مزار یکی از بزرگان و علمای فاضل از رسم‌های عزاداری شمیرانی‌هاست. در دارآباد هم این رسم بیش از چند دهه قدمت دارد و چند نسل از دارآبادی‌ها مراسم ظهر عاشورا با عزاداری در آرامگاه سید جوز درختی برگزار کرده‌اند. علاوه بر دارآبادی‌ها، نیاورانی‌ها و اهالی کاشانک هم ظهر عاشورا از سید جوز درختی یاد می‌کردند و دسته عزاداری را به سمت آرامگاه این شخصیت فاضل حرکت می‌دادند.» زمانی ادامه می‌دهد: «سید ابوطالب جوزی شخصی مورد وثوق بود و میان‌آبادی‌های شمیران به سید جوز درختی هم شهرت داشت. مشهور است که اهالی به کرامات این شخصیت فاضل باور داشتند و دست‌کم از اواخر دوره قاجار مراسم عزاداری ظهر عاشورا در محل آرامگاه او برگزار شده است.»

طی چند سال اخیر هم در مسیر حرکت دسته‌های عزاداری دارآبادی تغییراتی ایجاد شده و اهالی نماز ظهر عاشورا را در مزار گلزار شهدای محله اقامه می‌کنند. هرچند رسم حرکت دسته‌های عزاداری به گلزار شهدا در دیگر محله‌های شمیران هم دیده می‌شود. مثل عزاداران شرق شمیران که هنوز هم ظهر تاسوعا به سوی آستان مقدس امامزاده علی اکبر(ع) چیدر و مزار شهدا حرکت می‌کنند.»

مسجدهی که در عزای امام حسین(ع) سبزپوش می‌شود

محرم و صفر را با رخت سیاه به تن عاشقان اباعبدالله‌الحسین(ع) و سیاهپوش کردن مساجد، هیات‌ها و خیابان‌های شهر می‌شناسیم. اینجا در یکی از مساجد قدیمی ولنجک کمی شرایط متفاوت است. محرم که از راه می‌رسد و تمام خیابان‌های شهر سیاهپوش می‌شود، جوانان و موسفیدان مسجد سادات ولنجک شانه به شانه هم در دیوار این مسجد قدیمی شمیران را با پارچه‌های سبز می‌پوشانند. حتی منبر چوبی ۳ پله مسجد هم که قدمتی به اندازه عمر این مسجد خاطره‌انگیز دارد سبزپوش می‌شود. این رسم متفاوت یادگار نیاکان ولنجکی‌هاست؛ رسمی که بیش از چند دهه قدمت دارد و هر سال با فرا رسیدن ایام سوگواری سرور وسالار شهیدان با مشارکت اهالی محله اجرا می‌شود. در جست‌وجو برای علت اجرای این رسم به نامی می‌رسیم که در قرآن وقتی موجود در مسجد نوشته شده است. در حاشیه این قرآن قدیمی نام «سید اسماعیل» با خطی خوش نگاشته شده است. زمانی می‌گوید: «رسم خاص مسجد سادات ولنجک ریشه در وصیت فردی به نام سید اسماعیل دارد؛ یکی از سادات ولنجک که وصیت کرده بود هر سال با فرا رسیدن ایام سوگواری محرم و صفر به احترام سادات، مسجد قدیمی‌آبادی سبزپوش شود. از وصیت سید اسماعیل حدود یک قرن می‌گذرد اما جالب اینجاست که وصیت او همچنان پابرجاست و اهالی محله هر سال در ایام سوگواری، مسجد سادات ولنجک را با همکاری یکدیگر سبزپوش می‌کنند. علاقه به سادات در دیگر رسوم رایج هنگام عزاداری محرم و صفر در این مسجد دیده می‌شد. بزرگ‌تراها گاهی از پارچه‌های سبز برای کودکان لباس می‌دوختند تا در

روضه‌خوانی رفتگران در مسجد شیخ علی

یکی دیگر از عزاداری‌های خاص شمیران در یکی از مساجد کوچک‌آبادی درآشسب برگزار می‌شد. مسجد کوچک شیخ علی که هنوز هم در دل محله حکمت میزبان مجالس مذهبی اهالی محله است، برای چند دهه میزبان یکی از عزاداری‌های منحصربه‌فرد در ایام سوگواری سالار شهیدان بود. مسجد شیخ علی در واقع نمازخانه‌ای کوچک و کاهگلی بود که یک قرن پیش، شیخ علی شریعتمدار روحانی برجسته‌آبادی، آن را گوشه‌ای از باغ وسیع خود بنا کرد. پیش از ساخت آن مسجد کوچک، ساکنان آبادی نماز یومیه خود را در گوشه‌ای از همین باغ وسیع به این روحانی فاضل اقتدا می‌کردند. پس از درگذشت شیخ علی شریعتمدار و توسعه ساخت‌وسازها درآبادی‌های شمیران، مسجد کوچکی که او با دست‌های خود بنا کرد باقی ماند و هنوز هم محل اجتماع اهالی محله است. هرچند دیگر خبری از بنای اولیه مسجد نیست و اهالی سال ۱۳۷۲ مسجد خاطره‌انگیز محله را بازسازی کرده‌اند. مسجد شیخ علی به مسجد رفتگران هم معروف است. این نام به یکی از رسوم قدیمی که چند دهه در این مسجد پابرجا بود اشاره دارد. زمانی می‌گوید: «با فرا رسیدن ایام سوگواری محرم، رسمی خاص و منحصربه‌فرد در مسجد شیخ علی برگزار می‌شد. رفتگران از چند روز مانده به محرم در مسجد شیخ علی جمع می‌شدند و این مسجد کوچک را برای برگزاری مراسم عزاداری آماده می‌کردند. آنها صفر تا صد مراسم عزاداری از روضه‌خوانی تا نوحه و... را خودشان برعهده داشتند. به همین دلیل مسجد شیخ علی به مسجد رفتگران هم شهرت پیدا کرد. هرچند پس از درگذشت یکی از بزرگان هیأت، دیگر نشانی از برگزاری این رسم قدیمی در مسجد شیخ علی وجود ندارد.»

رسم حلواپزان در حسینه قلپک

یکی از رسوم خاص قلپکی‌ها در مراسم سوگواری محرم و صفر، رسم حلواپزان در تاسوعا و عاشوراست. رسمی که البته از دوره قاجار مرسوم شده و به جز حسینه قلپک در حسینه کربلایی‌های چهارراه گلویندک هم بیش از چند دهه قدمت دارد. زمانی می‌گوید: «عبدالله مستوفی در کتاب شرح زندگانی من به نذری‌هایی که اعیان و رجال در ایام محرم و صفر می‌دادند اشاره کرده. مستوفی در بخشی از این کتاب آورده است که خواهران کوچک ترش در روز اربعین حسینی حلوا می‌پختند و میان عزاداران توزیع می‌کردند. همچنین او در این کتاب از مراسم حلواپزان در چهارشنبه آخر صفر هم گفته است. نذری که به دلیل قیام مختار ثقفی به خونخواهی اباعبدالله الحسین(ع) چهارشنبه آخر صفر میان تهرانی‌ها رایج شده بود.» زمانی ادامه می‌دهد: «رسم حلواپزان در ایام سوگواری محرم و صفر که از دوره قاجار رواج پیدا کرد، اکنون در ۲ نقطه تهران اجرا می‌شود. علاوه بر مراسم حلواپزان در مجاورت حسینه کربلایی‌ها در چهارراه گلویندک، کمتر کسی از اجرای این مراسم در قلپک خبر دارد. در حسینه قلپک که قدمتش به دوران قاجار برمی‌گردد، مثل دیگر تکایای شمیران نخلی وجود دارد که بانوان از روز تاسوعا تا عاشورا مراسم حلواپزان را کنار ایسن نخل اجرا می‌کنند. روز عاشورا و پس از خواندن زیارت عاشورا، حلوی نذری میان عزاداران حسینی توزیع می‌شود.»

دین حسن زاده

◀ ایام سوگواری محرم و صفر برای شمیرانی‌ها یادآور رسم‌های دیرین عزاداری است؛ رسم‌هایی که بیش از چند دهه قدمت دارند و گاهی عمر این ارادت تام و تمام به بیش از چند قرن می‌رسد. اگرچه برخی از رسوم عزاداری علاوه برآبادی‌های شمیران در محله‌های تهران و دیگر نقاط هم رایج بود اما این میان برخی رسم‌ها با تاریخ کهن شمیران گره خورده و هنوز هم با فرا رسیدن ایام سوگواری سرور وسالار شهیدان به سبک و سیاق گذشته اجرا می‌شود. اگر از مراسم نخل‌گردانی بگذریم که دیگر به یکی از نمادهای مشهور عزاداری شمیران تبدیل شده، به برخی رسوم ویژه شمیرانی‌ها در این ایام کمتر پرداخته شده است. اکنون که به روزهای پایانی ایام سوگواری محرم و صفر رسیده‌ایم، برخی از رسوم عزاداری ویژه شمیرانی‌ها در این ایام را مرور کرده‌ایم. ▶

میدان تجریش است و اتفاقات ریز و درشت آن. انگار هر گوشه‌اش را نگاه می‌کنی، رمز و رازی دارد. مثلاً همین گوشه جنوب غربی با یک ساختمان کماکان معمولی. اما وقتی دقیق‌تر می‌شوی می‌بینی که نه تنها معمولی نیست، بلکه روایت جالبی هم دارد. این ساختمان یکی از موقوفات احمد میرسپاسی معروف به «احمد لیستر» است. کسی که از راندگی برای خود ثروتی به هم زد و نامش سر زبان‌ها افتاد. ماجرای فرزندانش هم نقطه عطف زندگی او شد تا با وقف میراثش برای خود باقیات الصالحاتی باقی بگذارد.

شهرتی که از راندگی به دست آمد

احمد لیستر اوایل قرن حاضر در ایران محبوبیت پیدا کرد. شهپازی، نویسنده کتاب تهران‌نامه می‌گوید: «خستین علت محبوبیت او این بود که از شغل راندگی، ناگهان به ثروت زیادی رسید و مالک زمین شد و بعد هم به دنیای واردات قدم گذاشت. این رشد اقتصادی یکی از علت‌های شهرت احمد لیستر است. او ابتدا راننده و ثوق‌الدوله بود. و ثوق‌الدوله، نخست‌وزیر ایران و از دولتمردان تأثیرگذار اواخر دوره قاجار و برادر احمد قوام (قوام‌السلطنه) بود. آن زمان را در نظر بگیرد که اتومبیل یک پدیده نو در جامعه شناخته می‌شد. احمد لیستر از جمله راندگانی بود که با توجه به هوش و ذکاوتش، دانش مکانیک خودرو را هم یاد گرفته بود و می‌توانست از عهده مسائل فنی برآید. در آن دوران، چنین راننده‌ای بسیار مورد احترام بود. بیره نیست اگر راننده‌ای با چنین دانش فنی در آن دوران را با یک خلیان مقایسه کنیم. زیرا افراد عادی اصلاً از تعمیر خودرو یا حتی راندن خودرو سر در نمی‌آوردند. تعداد مکانیک اتومبیل هم در آن روزگار در تهران به تعداد انگشتان دست بود و اگر خودرویی مشکل پیدا می‌کرد و متوقف می‌شد، همه باید دست از کار می‌کشیدند تا مکانیک سر برسد. بنابراین همین شغل باعث محبوبیت و شهرت احمد لیستر شد.» احمد میرسپاسی بعدها راننده احمدشاه قاجار و سپس راننده پهلوی اول شد. شهپازی ادامه می‌دهد: «تعامل و ارتباط خوب او با رضاخان باعث شد وارد ارتش شود و از رضاخان، درجه سلطانی بگیرد. درجه سلطانی برابر سروانی امروز بود. بعد از اینکه وارد قشون شد، باز هم از تقای مقام پیدا کرد و به ریاست قورخانه رسید.»

نماینده‌ی کارخانه اشتون لیستر

احمد میرسپاسی چرا به احمد لیستر مشهور شد؟ این پرسشی است که شهپازی پاسخ می‌دهد: «احمد میرسپاسی به خاطر هوشی که داشت به راحتی توانست با اروپائیان رابطه برقرار کند. بازرگانی را که شغل پیچیده‌ای است به سرعت آموخت و از کارخانه‌ای در انگلستان که متعلق به اشتون لیستر بود نمایندگی گرفت. اشتون لیستر در زمینه ماشین‌آلات کشاورزی فعالیت می‌کرد. احمد لیستر بعد از کسب مجوز نمایندگی ماشین‌آلات کارخانه‌ای به نام اشتون

لیستر هم در دوران ناصرالدین شاه قاجار تأسیس کرد. حوزه واردات و وارد شدن به جرگه بازرگانان برای او بسیار موفقیت‌آمیز بود و ثروت زیادی را برای او به همراه آورد. وی بعد از اینکه به این ثروت می‌رسد، وارد عرصه زمین‌داری و املاک می‌شود.»

ولست با خانواده سلطنتی

احمد لیستر وقتی باجناق پهلوی اول شد، دیگر آوازه شهرت را بر خود تمام کرد. نویسنده کتاب تهران‌نامه می‌گوید: «تکته دیگر ازدواج با خانواده امیرسلیمانی بود. احمد لیستر با نصرت‌الزمان امیرسلیمانی، خواهر ملکه توران (همسر رضاشاه) ازدواج کرد. به این ترتیب احمد لیستر باجناق رضاشاه شد. این موضوع بر شهرت او افزود و نامش بیش از پیش بر سر زبان‌ها افتاد.» شهپازی ادامه می‌دهد: «دولت ایران به تبعیت از دولت نازی‌های آلمان سال ۱۳۱۷ سازمانی به نام پرورش افکار را درست می‌کند

مروری بر سرگذشت ساختمان موقوفه احمد میرسپاسی در میدان تجریش که روزگاری هتل بود

عمل به سنت وقف نام لیستر را زنده نگه داشت

را راه عبدالحسینی

عکس‌های قدیمی، راویان سلاکت و خموش گذشته هستند؛ درست مثل همین عکس قدیمی از ساختمانی که در ضلع جنوب غربی میدان تجریش جا خوش کرده است. روزگاری که نه از پایانه تاکسی و اتوبوس در میدان تجریش خبری بود و نه از هیاهوی دستفروشان. روایت ساختمان هتل «فرد» تجریش از مرد مشهوری می‌گوید که آوازه ثروتش نقل محافل بود. اما داستان غم‌انگیزی هم داشت که باعث شد اموالش از جمله همین هتل فرد را وقف کند. در گفت‌وگو با «داریوش شهپازی» نویسنده و پژوهشگر تهران

داریوش شهپازی نویسنده و پژوهشگر تهران

موقوفات در تجریش و توپخانه

در میان موقوفات احمد لیستر ۲موقوفه عمده به جا مانده که آشکارا نام سید احمد میرسپاسی یا احمد لیستر را بر تابلوی معرفی خود دارد. اولی ساختمان ضلع جنوب غربی میدان تجریش که توسط اداره موقوفات تهران اداره می‌شود؛ ساختمانی که قبلاً هتل بود به نام «فرد» و حالا فروشگاه است. «عباس صالحی» از قدیمی‌های شمیران می‌گوید: «به جای هتل، باغی بود به نام باغ حاج عمو. احمد لیستر باغ حاج عمو را خرید و هتلی در آن ساخت. بعد هم آن را وقف کرد.»

موقوفه مهم دیگر احمد لیستر املاک موقوفه کرج است. موقوفه کرج زیر نظر اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان کرج اداره می‌شود. از دیگر موقوفه‌های او موقوفات معروف محوطه میدان امام خمینی (ره) یا همان توپخانه سابق است. یکی دیگر از موقوفات او هم در خیابان قزوین به نام گاراژ لیستر است.

ماجرای تلخ پسران احمد لیستر

در تاریخ معاصر افراد زیادی بودند که از راه‌های مختلف به ثروت کلان رسیدند اما نامی از آنها باقی نماند. شهرت احمد لیستر و باقی ماندن نامش فقط به دلیل ثروتش نبود. دلیل اصلی ماندگار شدن اسم

به بهانه روز جهانی ناشنویان با نقاش ساکن محله ستارخان گفت‌وگو کرده‌ایم

تهران باید آبی باشد نه خاکستری!

را راه عبدالحسینی

دنیای آرام و بی‌هیاهوی او با بوم نقاشی و رنگ روغن معنا می‌گیرد. «الهام حسینی‌نژاد فراهانی» از دوران نوجوانی با هنر نقاشی آشنا شد و هر روز بیشتر با آن خو گرفت تا بتواند حالا که راه شنیدن بر او بسته شده، راهی دیگر برای ارتباط با جهان اطرافش داشته باشد. او راه هنر را انتخاب کرد. هنرمند هم‌محله‌ای ما ناشنواست. او تاکنون در گالری فرهنگسرای نیاوران و ارسباران و چند گالری دیگر نمایشگاه نقاشی برگزار کرده است. در آستانه ۸ مهر (۳۰ سپتامبر)، روز جهانی ناشنویان درباره هنر نقاشی و ارتباطش با دنیای پیرامون گفت‌وگو کردیم. او که در محله ستارخان زندگی می‌کند، معتقد است که بوم نقاشی جایی برای بروز اندیشه اوست.

بوم نقاشی عرصه خوبی برای ابراز احساسات ماست. حسینی‌نژاد فراهانی با ما هم عقیده است. می‌گوید: «بوم، کاغذ یا هر وسیله دیگر نقاشی جولاگاه و بستری است که من احساساتم را به تصویر درمی‌آورم و احساساتم را با مخاطبان به اشتراک می‌گذارم؛ این، خاصیت هنر است. زبان مشترکی بین همه انسان‌هاست. با قلم‌مو، بوم و کاردک یا هر وسیله دیگری که برای نقاشی در دست می‌گیرم یکی می‌شوم. ما جسمی واحد می‌شویم تا بی‌واسطه حرف دل را به مخاطب بزنیم. بهتر است بگویم که بوم و قلم‌مو ۲ گویای خموش هستند که به واسطه آنها می‌شود زندگی را بهتر تجربه کرد. در کل هنر یعنی زندگی. پس کسی که می‌خواهد زندگی را بشناسد باید لباس هنر بر تن کند و اگر استعداد نقاشی دارد زود خود را با قلم و بوم آشنا کند که به دنیایی تازه وارد می‌شود و می‌تواند از دریچه هنر به زندگی نگاه کند.» او درباره سبک نقاشی‌اش می‌گوید: «در سبک‌های گوناگون نقاشی کشیده‌ام. تجربه‌های خوبی هم داشتم. اما بیشتر از همه در سبک‌های اکسپرسیونیسم، امپرسیونیسم و سورئالیسم نقاشی می‌کنم.»

نقاشی از خانه‌های قدیمی

هنرمند هم‌محله‌ای ما مجموعه آثاری

حسینی‌نژاد فراهانی درباره اینکه تهران را چه رنگی می‌بیند هم نکته جالبی دارد: «سعی کرده‌ام رنگ‌های سیاه، سفید و خاکستری شهرم را رنگی ببینم. چون دوست دارم شهرم را رنگی و باشناط ببینم. اگر قرار بود من روی تهران رنگ می‌زدم و نقاشی می‌کردم تا کمی از خاکستری آن گرفته شود، حتماً رنگ

آبی را انتخاب می‌کردم.» او که از تهران هم نقاشی کشیده است ادامه می‌دهد: «من به‌طور مشخص از محله خودم نقاشی نکشیده‌ام. اما محله‌های قدیمی تهران در نقاشی‌های من هست. تهران در نقاشی‌های من به رنگ واقعی خودش است؛ طوسی!» صحبت که به تهران و دوست داشتنی‌هایش می‌رسد از او می‌پرسم که برای تفریح یا قدم زدن کدام نقطه تهران را دوست دارد. او پاسخ می‌دهد: «شمیران، کوهپایه‌های شمال تهران، بازار تجریش و بازار تهران و همین‌طور محله‌های قدیمی تهران را خیلی دوست دارم. برای نقاشی هم از همین محله‌ها الهام می‌گیرم.»

حضور در نمایشگاه قلمه

نقاش هم‌محله‌ای ما مدتی پیش در نمایشگاه گروهی با عنوان «قلمه» در نگارخانه دانشجو دانشگاه تهران حضور داشت. نمایشگاهی که آثار نقاشان درباره درختان بود. او می‌گوید: «نمایشگاه پربراری بود. چون تحول و زایش را در آن مشاهده می‌کردیم. احساس بسیار خوبی از این پروژه نمایشگاهی دارم. زیرا

در کنار بقیه دوستانم نگاهم را با موضوع درخت به تصویر کشیده‌ام. به نظر من درخت نمادی از زندگی و گذر عمر است که در ۴ فصل پویا بوده و هر بار به شکلی خود را نشان می‌دهد. گذشت عمر آدمی را در وجود درخت می‌توان پیدا کرد. سعی کردم در نقاشی‌هایم آدمی را در چهارراه فصول خود نشان بدهم و درخت را ایینه تمام قد گذر عمر دانستم؛ با این تفاوت که عمر انسان کوتاه است ولی عمر درخت اگر آفتی برایش پیش نیاید و تبری آن را لمس نکند، بسیار طولانی سخت‌تر است.»

آشنایی با نقاش هم‌محلی

الهام حسینی‌نژاد فراهانی مدرک فوق دیپلم نقاشی دارد. او از کودکی ناشنوا بوده. اما عرصه هنر را برای ارتباط با هم‌عواش انتخاب کرده؛ عرصه‌ای که در آن خوش درخشیده و تا به حال در چند نمایشگاه حضور داشته‌است. حدود ۲ دهه است که نقاشی را در محضر استادان بزرگی از جمله زنده‌یاد اسماعیل شیشه‌گران و استاد بهزاد شیشه‌گران آموزش دیده‌است و می‌گوید که هنوز افتخار شاگردی در کلاس استاد بهزاد شیشه‌گران را دارد. در نمایشگاه‌های نگارخانه‌های برگ سال ۱۳۳۷، سرو سال ۱۳۳۹، حجاب سال ۱۳۸۲، فرهنگسرای نیاوران سال ۱۳۸۲، فرهنگسرای هنر سال ۱۳۸۷ و فرهنگسرای ارسباران سال ۱۳۹۶ حضور داشته و نمایشگاه گروهی قلمه در سال ۱۳۹۷ هم آخرین نمایشگاه او قبل از شیوع کرونا بود.

تهران و نقاشی‌های دیواری

نقاشی‌های دیواری سعی دارد تا حد و اندازه خودش رنگی روی روزمرگی‌ها بپاشد و زندگی را برای شهروندان باشناط کند. حتی دیوارهایی که زیر بار فرسودگی کمر خیم کرده‌اند، جایی برای نقاشی دیواری شده‌اند. حسینی‌نژاد فراهانی درباره نقاشی دیواری می‌گوید: «گاهی نقاشی‌های دیواری مکان به تصویر درآوردن مراکز فرهنگی را به خود را به عالم هنر باز کرده‌اند.» او تجربه تدریس در مراکز فرهنگی را هم دارد: «گاهی که بوم و رنگ و قلم به من استراحت می‌دهند فکر تدریس می‌افتم که تجربه خوبی هم است.»

ماسک و محدودیت

لب‌خوانی برای ناشنویان روزگار کرونا برای ناشنویان مصائب مضاعفی را رقم زد. ناشنویانی که با لب‌خوانی با دیگران ارتباط برقرار می‌کردند، حالا از پشت

است و قصه‌های بسیار برای آدم‌ها دارد.»

مراکز فرهنگی و بروز استعدادها

برای ارزیابی فعالیت‌های مراکز فرهنگی منطقه چه کسانی بهتر از هنرمندان ساکن منطقه درست مثل حسینی‌نژاد فراهانی. او می‌گوید: «هر بار که در مراکز فرهنگی منطقه حضور پیدا کرده‌ام، رویداد تازه‌ای دیده‌ام. به‌طور کلی برنامه‌ها پررنگ‌تر و استعدادهای خوبی از این مراکز فرهنگی راه خود را به عالم هنر باز کرده‌اند.» او تجربه تدریس در مراکز فرهنگی را هم دارد: «گاهی که بوم و رنگ و قلم به من استراحت می‌دهند فکر تدریس می‌افتم که تجربه خوبی هم است.»

«حجت کسری» مداح سرشناس و پیرغلام اهل بیت(ع) در آستان امامزاده اسماعیل(ع) آرام گرفت

وداع با روضه‌خوان وقت شناس و آراسته شمیران

شهره کیانوش راد

◀ محرم با نوای حاج «حجت کسری» در شمیران حال و هوای دیگری پیدا می‌کرد. او از کودکی شاگرد مکتب حسین(ع) بود. با صدای جانشوزش دل‌ها را روانه کربلا می‌کرد. زنده‌یاد کسری بیش از ۵۰ سال با صوت دلنشینش در مجالس شمیران مداحی می‌کرد. پیرغلام اهل بیت(ع) در آستانه اربعین حسینی به رحمت خدا رفت. یادش گرامی باد! ▶

نوحه‌خوانی را از سن خیلی کم، شروع و در ۱۲ سالگی ردای مداحی را بر به تن کرد و تا زمانی که حنجره طلایی‌اش از کار نیفتاده بود خود را وقف مجالس اباعبدالله(ع) کرده بود. ماجرای بیماری او به نخستین سفری مربوط می‌شد که راهی کربلا شد. کوبی همه آنچه خوانده بود و تمام ذکر مصیبت‌ها را در این سفر با چشم جان دید. پس از برگشتن از این سفر معنوی دچار عارضه مغزی و حنجره او تا سال‌ها خاموش شد.

آموزش مداحی

تربیت شاگردان و آموزش مداحی به علاقه‌مندان یکی از فعالیت‌های حاج حجت کسری بود. کودکان از هسالگی برای آموزش مداحی نزد حاجی می‌آمدند. او شرطی برای آموزش به کودکان گذاشته بود: «از درس و مدرسه نباید غافل شوید.» در صورتی به آنها آموزش می‌داد که مطمئن می‌شد به درسشان لطمه‌ای وارد نمی‌شود. حاج کسری به اصولی معتقد بود و به دیگران نیز توصیه می‌کرد رعایت کنند. نوع پوشش و رفتار مناسب از توصیه‌های همیشگی او به مداحان بود. معتقد بود کسی که در کسوت مداحی است باید اول از همه منش و رفتارش در شأن ذاکری اهل بیت(ع) باشد و می‌گفت مداح باید ظاهری

آراسته و مذهبی داشته باشد. سبک تهرانی‌های قدیم مثل حاج اکبر ناظم را می‌پسندید و می‌گفت: «مجلس اهل بیت(ع) باید متناسب با شأن ائمه برگزار شود.»

خلف وعده نمی‌کرد

یکی از ویژگی‌های مرحوم کسری این بود که هیچ‌گاه برای رفتن به مجلس پولی را معین نمی‌کرد. هرچه می‌دادند را در پاکتی می‌ریخت و به مبلغ آن نگاه نمی‌کرد. اگر به چند مجلس دعوت می‌شد با برنامه‌ریزی دقیق و سر ساعت در مجلس روضه‌خوانی حاضر می‌شد و هیچ‌گاه خلف وعده نمی‌کرد. او به برپایی روضه‌های خانگی معتقد بود.

سیاهپوش کردن خانه استاد

حاج حجت کسری، پیرغلام اهل بیت(ع) شاگردان بسیاری را تربیت کرد. مداحان و ذاکران شمیرانی که بیشترشان افتخار شاگردی حاجی را داشته‌اند، ۲ روز مانده به آغاز محرم به خانه ایسن پیرغلام و استاد خود می‌رفتند، لباس سیاه بر تن می‌کردند و در مراسم سیاهپوش کردن خانه استادشان شرکت می‌کردند. او که یکی از مداحان خوشنام شمیران بود در روزهایی که به اربعین حسینی نزدیک می‌شویم به سوی قافله سیدالشهدا(ع) و بارانش عروج کرد و در آستان مقدس امامزاده اسماعیل(ع) آرام گرفت. «محمدحسین رحیمیان» در وصف حجت کسری چنین سروده است: اربعین جای همه داری زیارت می‌کنی ای بزرگ روضه‌خوان‌های شمیران الوداع

رهاورد نخستین جهانگردان معاصر ایران در موزه برادران امیدوار کاخ سعدآباد

دور دنیا در ۱۰ سال

مرضیه موسوی

◀ نام جهانگردی در ایران با نام «برادران امیدوار» گره خورده است؛ سال ۱۳۳۳ بود که عیسی و عبدالله امیدوار سفر به دور دنیا را با موتورسیکلت معروفشان شروع کردند. تجربه دیدن سرزمین‌های ناشناخته و آشنایی با قباایل مختلف و فرهنگ‌های متفاوت مهم‌ترین انگیزه‌ای بود که این دو برادر را به سمت جهانگردی سوق داد. سفرنامه برادران امیدوار، مقاله‌ها و مستندهایی که از این سفر جمع‌آوری و نوشته شده، عکس‌ها و... حاصل دیده‌ها، شنیده‌ها و تجربه‌های برادران امیدوار در این سفر پرماجرست. یکی از مهم‌ترین و ارزشمندترین سوغاتی‌های این سفر دور و دراز اشیایی است که این دو جهانگرد از قباایل دور با خود به ایران آوردند. این اشیاء گاه عجیب و منحصر به فرد در کاخ سبز مجموعه فرهنگی سعدآباد به نام موزه برادران امیدوار به نمایش گذاشته شده است. به بهانه روز جهانی جهانگردی، تماشای برخی از این اشیاء خالی از لطف نیست. ▶

در ویتترین مضمومی در این موزه می‌توانید عاج و ۲ پای قطع شده فیل را ببینید که از آفریقا رسیده. همچنین مجموعه‌های شامپانزه و فسیل ماهی‌های مختلف، «آرمادیلو»، یکی از حیوانات تاکسیدرمی شده‌ای است که در این موزه می‌توان سرافش را گرفت؛ جانوری از خانواده مورچه‌خوارها که نسل آنها در حال انقراض است. تماشای پوست مار بوآ را هم که از آمازون به این موزه آورده شده از دست ندهید.

سر کوچک شده انسان از دیدنی‌ترین اشیای موزه برادران امیدوار است. رهاوردی که از قبیله «جیبارو» در آمریکای جنوبی به تهران رسیده. جنگجویان این قبیله سر دشمنان خود را با آدابی مخصوص در دیگ می‌جوشاندند و بعد از خشک کردن و کوچک‌تر شدن آن در این فرایند، آن را از گردنشان آویزان می‌کردند. برادران امیدوار نخستین جهانگردانی بودند که سراغ این قبیله رفتند و در ازای یک کیسه نمک، یکی از این سرهای کوچک شده را از اهالی قبیله جیبارو گرفتند.

عیسی و عبدالله امیدوار سفر خود به ۹۹ کشور دنیا را با موتورسیکلت آغاز کردند. دومین دور سفرهای آنها با خودرو سیترونی انجام شد که از این شرکت فرانسوی در ازای فروش مقاله‌های سفر خریداری کرده بودند. این موتور و خودرو ون را می‌توانید در ورودی موزه برادران امیدوار در کاخ سعدآباد ببینید.

انواع سازهای سنتی که از کشورهای مثل هند و پاکستان و کشورهای آفریقایی توسط برادران امیدوار گردآوری شده است ویژگی مشترکی دارند؛ همگی ساخته شده از طبیعت هستند. برخی از این سازها به‌خصوص در آفریقا برای جلب توجه حیوانات مختلف و شکار آنها به کار می‌رفت.

در ایستای مردان قبیله ساسانی دوربین عکاسی را یک جبهه چالویی می‌خوانند

تماشای عکس‌های سفر برادران امیدوار به گوشه و کنار دنیا را از دست ندهید؛ عکس‌هایی که این برادران در کنار قباایل کوتاه‌قد و بلندقد گرفته‌اند یا از تجربه زندگی و کار در کنار اسکیموها و... یکی از دیدنی‌ترین عکس‌های این موزه عکسی است که در آن مردمی از یک قبیله بدوی برای نخستین بار دوربین عکاسی می‌بینند و دور آن جمع شده‌اند.

● صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
● سردبیر: مهدی علیپور

● تحریریه: شهره کیانوش‌راد
مرضیه موسوی/راحله عبدالحسینی
سحر رمضانعلی‌پور/حسن حسن‌زاده

● مدیر هنری: کامران مهرزاده
● صفحه‌آرایی: محمدرضا محمدی‌تاش/علی حسینی/میلاد رفاقتی
فائزه توکلی
● حروفچینی و تصحیح: منیژه خسروآبادی/اعظم آجوربندیان/فهیمة شیرازی

● نشانی: خیابان ولی‌عصر (عج) ترسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● کد پستی: ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● صندوق پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● تلفن: ۲۳۰۲۳۱۰۰ ● دورنگار: ۲۳۰۲۳۴۸۸

گردشگری

راحله عبدالحسینی

گنجینه آب

موزه آب یکی از دیدنی‌ترین موزه‌های کاخ سعدآباد است. در این موزه تمام ابزار و فنون استحصال و انتقال آب از گذشته تاکنون به نمایش درآمده. ساختمان موزه شامل ۲ بخش اصلی و فرعی و فضای باز است. بخش اصلی ساختمان موزه مربوط به دوران قاجار است. بخش فرعی این ساختمان در زمان پهلوی دوم ساخته شد و برای پذیرایی از مقامات درباری و مهمانان شاه استفاده می‌شد. در ورودی موزه مدل «گاو چاه» به شکل مجسمه‌ای در مقیاس ۱:۱ یادآور روزگاری است که از چاه آب می‌کشیدند. گاو چاه در شهرهای کویری ایران نماد آب است. گاو چاه چاهی است که به وسیله گاو با کمک چرخ و طناب از آن آب می‌کشیدند. چرخ که روی ۲ پایه بلند چوبی یا گلی در بالای چاه نصب شده است به وسیله طناب و یوغ به گردن گاو یا حیوانات دیگری مثل اسب و الاغ و حتی شتر بسته می‌شد. حیوان در مسیر مشخصی به نام «گاو ران» که طول آن برابر عمق چاه است حرکت رفت و برگشتی داشت. در مسیر رفت دلو پر از آب را از چاه بالا می‌کشید و در حوضچه کوچکی که دارای یک مجرای خروچی بود تخلیه می‌کرد تا وارد شبکه آبیاری مزارع شود. در راه برگشت دلو دوباره به ته چاه بر می‌گشت. موزه آب ۴ گالری دارد. در گالری اول وسایل سنتی آب از قبیل وسایل حفر قنات، تراز لوله‌ای، گونیای چوبی، قرقره، زوایه‌سج و... است. گالری دیگر موزه آب به ماکت‌هایی از آثار و ابنیه قدیم و شاخص مرتبط با آب مانند از زمان قاجار اختصاص یافته است. در محوطه باز موزه آب مدل‌هایی از تأسیسات آبی جدید و قدیم مانند سدها و کانال‌های آبرسانی ساخته شده تا بازدیدکنندگان به راحتی درباره کارکرد آنها اطلاعات لازم را به دست آورند. بازدید از موزه آب تلنگری است تا در گذشته روش به دست آوردن آب گوارا چه مرارت‌هایی داشت.

هویت

مرضیه موسوی

محله‌ای که «سادات‌آباد» بود

باورش سخت است که سادات‌آباد با آن برج‌های بلند و خیابان‌های همیشه شلوغ و پاساژها و معماری مدرنش تا ۴۰ سال پیش زمین‌های کشاورزی و بایری بود خالی از ساختمان. هیچ برج آپارتمانی نبود که منظره کوه‌های شمیران را در این محدوده از تهران مخدوش کند و برای رسیدن به آن باید جاده خاکی و بیابانی اطراف تهران را زیر پا می‌گذاشتی. سید ضیاءالدین طباطبایی کسی بود که اسمش به نام محله سادات‌آباد گره خورده است و برای آبادانی زمین‌های این منطقه کمر همت بست. خیلی زود مغازه‌های آلامد لاله‌زار تهران پر شد از لباس‌های پوست خرگوش که در زمین‌های سادات‌آباد پرورش داده می‌شد و اهالی تهران می‌دانستند در شمال غربی دارالخلافه زمین و دامداری‌هایی هست که کسب و کار در آن رونق گرفته و می‌توان در آن مشغول به کار شد.

نام قدیمی‌اش «سادات‌آباد» بود؛ زمین‌های خالی ازار و درخت که از دارالخلافه فاصله زیادی داشت و برخلاف اغلب نقاط شمالی تهران خبری از باغ‌های پردار و درخت در آن نبود. این زمین‌ها توسط سیدی به نام «سید حسن» آباد و به زمین‌های کشاورزی تبدیل شد. کشاورزان این منطقه روستایی اینجا ساختند و چون از دروازه‌های تهران دور بود برای حفظ امنیتشان قلعه‌ای هم ساختند. سال ۱۳۲۵ سید ضیاءالدین ۳ دانگ این روستا را خریداری کرد و ۳ دانگ دیگر را فردی به نام محمدجعفر میرزا خرید. زمان زیادی نگذشت که ۳ دانگ دیگر سادات‌آباد را هم سید ضیاء خریداری کرد و تحولات زیادی در اینجا به وجود آمد.

کافه کتاب

شمیران یا باغ‌های گمشده

کتاب شمیران یا باغ‌های گمشده توصیفی است از مناظر و مناطق دیدنی شمیران؛ مجموعه‌ای

تماشایی همراه با عکس‌های رنگی، نقاشی و توضیحات کوتاه درباره اماکن گردشگری و تاریخی و فرهنگی شمیران زیبا. «گریستف لودو» نویسنده و خبرنگار فرانسوی در تدوین این مجموعه از یادداشت‌ها، مطالب

تاریخی کتاب جغرافیای تاریخی شمیران و گزارش‌های برخی سیاحان بهره‌برده است. او در این کتاب سنت‌ها، روایت‌ها و حکایت‌هایی که از موسس‌فیدان تجریش شنیده را بازگو کرده و به جذابیت اثر افزوده است. محل‌ها و مناطقی که در کتاب توصیف شده‌اند عبارتند از پل رومی تا بازار تجریش، میدان تجریش تا باغ فردوس، اوین، درکه، ولنجک، سعدآباد تا نیاوران، دارآباد تا بوستان جمشیدیه، جمشیدیه تا پس قلعه از طریق کوهستان، ۲۲ در گلابدره و امامزاده قاسم (ع).

خبر

مسابقه خوشنویسی

از اشعار مولانا

مسابقه خوشنویسی از اشعار مولانا به مناسبت سالروز بزرگداشت مولانا جلال‌الدین بلخی برگزار می‌شود. این پویش توسط اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شمیرانات و شمال و به مناسبت ۸ مهر سالروز بزرگداشت شاعر بزرگ پارسی‌گوی مولانا جلال‌الدین بلخی، برگزار می‌شود. بخش‌های این مسابقه شامل نستعلیق، شکسته نستعلیق و نقاشی خط است و شرکت در این پویش بدون محدودیت سنی است. علاقه‌مندان می‌توانند حداکثر ۱۳ اثر به‌صورت فایل تصویری با فرمت jpeg را حداکثر تا تاریخ ۲۰ مهرماه سال جاری به همراه درج کامل اطلاعات فردی و تماس به نشانی پست الکترونیکی shemiranat.tehran@farhangmail.ir ارسال کنند. به آثار بدون اطلاعات فردی ترتیب اثر داده نخواهد شد. علاقه‌مندان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۴۴۷۲۰۷۸۱ واحد فرهنگی تماس بگیرند.

راهنما

چهاردیواری اختیاری نیست!

برج‌نشینی و آپارتمان‌نشینی برای خود قوانین و مقرراتی دارد که به ما می‌گوید چهاردیواری آن قدرها هم اختیاری نیست و ملزم به رعایت حقوقی هستیم. مالکیت در آپارتمان‌ها شامل ۲ قسمت است؛ مالکیت اختصاصی و مالکیت مشترک. در مالکیت اختصاصی فقط صاحب آپارتمان حق استفاده از آن را دارد و مالکیت مشترک شامل قسمت‌هایی از ساختمان است که تمامی مالکان حق استفاده از آن را دارند؛ شامل زمین زیربنا، تأسیسات، آسانسور، چاه‌های فاضلاب، راه پله، پشت‌بام و محوطه ساختمان که جنبه استفاده عمومی دارد و در سند اختصاصی قید نشده است. به همین دلیل همه ساکنان باید در حفظ و نگهداری قسمت‌های مشترک سهیم باشند. لازم است ساکنان یک آپارتمان آموزش‌های لازم درخصوص قوانین و مقررات آپارتمانی را فراگیرند و در اصل حدود وظایف خود و حقوق همسایگان را بدانند.

اخبار فرهنگی

نقد فیلم در هفته دفاع مقدس

فیلم تئاتر «پاییز» و فیلم سینمایی «شیار ۱۴۳» پس از نمایش در سالن اجتماعات اداره ارشاد اسلامی شمیرانات نقد و بررسی می‌شود. «محمدحسین قائدرحمت» مسئول واحد هنری اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شمیرانات با بیان این خبر گفت: «این فیلم با موضوع دفاع مقدس و به مناسبت گرامیداشت این ایام، اکران و مورد نقد و بررسی قرار می‌گیرد.» او افزود: «با هدف گرامیداشت هفته دفاع مقدس، فیلم تئاتر پاییز ۳ مهر و فیلم سینمایی شیار ۱۴۳ چهارم مهر ماه در سالن جلسات اداره ارشاد اسلامی شمیرانات نقد و بررسی می‌شود.»

بازگشایی موزه‌ها

بعد از ۵ ماه

مجموعه فرهنگی، تاریخی سعدآباد و نیاوران و موزه‌هایش با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی گشایش یافت. براساس بخشنامه صادره از سوی اداره کل موزه‌های وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به استناد وضعیت اعلامی از سوی وزارت بهداشت و درمان کشور مبنی بر قرار گرفتن تهران در موقعیت (رنگ‌بندی نارنجی) از ۲۷ شهریور ماه با رعایت تمامی ضوابط و پروتکل‌های بهداشتی و رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی بازگشایی شد. ساعت بازدید از موزه‌های مجموعه‌های سعدآباد و نیاوران از ساعت ۹ تا ۱۷ است. فروش بلیت تا ساعت ۱۵:۳۰ انجام می‌شود.

دعوت به برپایی نمایشگاه در گالری هنر

فرهنگسرای ارسباران از هنرمندان جوان برای برپایی نمایشگاه‌های هنری دعوت می‌کند. به گزارش خبرنگار همشهری محله، گالری هنر فرهنگسرای ارسباران با هدف پرداختن به جریان‌های مدرن و معاصر هنرهای تجسمی ایران در نظر دارد ضمن دعوت از هنرمندان شاخص برای برپایی نمایشگاه‌های تجسمی، هنرمندان جوان را شناسایی و زمینه را برای نمایش و ارائه آثارشان برای حمایت از استعدادهای هنری فراهم کند. همچنین در نظر دارد گردهمایی و رویدادهای هنری در قالب پرفورمنس، معرفی مقالات، برگزاری ورکشاپ‌های تخصصی و مباحث پژوهشی را با همکاری استادان پیشکسوت و متخصص حوزه هنر برگزار می‌کند. هنرمندان می‌توانند برای هماهنگی برگزاری نمایشگاه هنرهای تجسمی به‌صورت حضوری و مجازی (انفرادی و گروهی) و رویدادهای هنری با شماره ۲۲۸۸۶۹۱۱ تماس بگیرند.